

ת"ד 13104/07/19 - מדינת ישראל, תביעות תעבורה ירושלים ושי נגד יוסף חיים אספיר

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

01 פברואר 2022

ת"ד 13104-07-19 מדינת ישראל נ' אספיר

המאשימה

לפני כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מדינת ישראל
באמצעות משטרת ישראל
תביעות תעבורה ירושלים ושי
ע"י ב"כ עו"ד יעל כהן

נגד

הנאשם

יוסף חיים אספיר
ע"י ב"כ עו"ד יהונתן קוויל

גזר דין

העבירות

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירות של נהיגה כשברמזור אור אדום בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961(להלן: "התקנות"); התנהגות הגורמת נזק בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961(להלן: "התקנות"); נהיגה בקלות ראש בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה[נוסח חדש] תשכ"א - 1961(להלן: "הפקודה"); גרימת חבלה של ממש בניגוד לסעיף 38(3) לפקודת התעבורה תשכ"א - 1961.

עובדות כתב האישום

2. בתאריך 7.06.19 בשעה 20:58 או בסמוך לכך נהג הנאשם ברכב מסוג יונדאי מספר רישוי 28-345-31(להלן: "רכב הנאשם"), ברחוב הגנת בירושלים, והתקרב לצומת עם רחוב לשם, כשבצומת מערכת רמזורים תקינה.

3. בהגיעו לצומת נהג הנאשם ברשלנות כשנכנס לצומת כשהוא חוצה את קו העצירה, כשהאור ברמזור בכיוון נסיעתו דולק באדום. הנאשם לא נתן זכות קדימה ופגע באופנוע מסוג ימאהה מספר רישוי 64-519-901, אשר נכנס לצומת ממול לכיוון נסיעת הנאשם, בחסות האור הירוק(להלן: "התאונה").

4. כתוצאה מהתאונה, כלי הרכב ניזוקו ורכב האופנוע(בן 19) נחבל(להלן- המעורב), (חבלות של ממש כמפורט להלן: נגרמו לו שברים בחוליות L1-L5, הוא עבר ניתוח בהרדמה מלאה ובוצע לו הליך של ORIF עם פיוז'ן של סקפואיד לוניס עם BG מהרדיוס. נתפר לו חתך של 2 ס"מ בסנטר בהרדמה מקומית והוא אושפז למשך ארבעה ימים.

עברו התעבורתי של הנאשם

5. הנאשם יליד שנת 1961 בן 60, בעל רישיון נהיגה משנת 1981 ולחובתו 19 הרשעות קודמות רובן מסוג ברירת משפט שכולן למעט 3 בוצעו לפני שנת 2010.

תסקיר שירות המבחן

6. הנאשם גרוש ואב לארבעה ילדים. הנאשם סיים 11 שנות לימוד ושירת כלוחם בחטיבת "גולני". הנאשם עסק מספר שנים בתחום הבנייה והשיפוצים ולאחר מכן החל לעבוד במחלקת הגינון של עיריית ירושלים, שם הוא עובד מזה 24 שנים. הנאשם מתמודד עם מציאות כלכלית קשה הנובעת מחובות עבר ותשלום מזונות ובתקופות מסוימות התגורר ברכבו. בשנים האחרונות הצליח הנאשם לשקם את עצמו והוא גר בדירה שכורה ונושא בהוצאותיו השוטפות. הנאשם הביע חשש כבד מתוצאות ההליך המשפטי שכן, עבודתו וניידותו הם העוגנים היחידים בחייו והוא חושש שהוא עלול להגיע למציאות של חיי הישרדות.

7. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, גילה הבנה לחומרתם והביע צער וחרטה על האופן בו פעל. לטענתו הוא היה משוכנע שנסע באור ירוק והתאונה אירעה בשל טעות אנוש שאינה משקפת את הרגלי הנהיגה שלו. הנאשם הביע את הסכמתו להשתלב בקבוצה טיפולית.

8. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הוא בעל מערכת ערכים נורמטיבית ותקינה וכי רוב משאביו מופנים לעבודתו ולדאגה לילדיו. הוא לוקח אחריות על מעשיו מצליח לבטא אמפטיה כלפי הנפגע ולבטא את תחושותיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מחזיק בדפוסי נהיגה בעייתיים וכי הוא בעל רצון ומוטיבציה להשתלבות טיפולית וכל אלה, מהווים גורמים לסיכויי שיקום ולהימנעות מעבירות בעתיד. עם זאת המצוקה הכלכלית אליה נקלע והתמודדותו עם חובות כבדים עלולים להוות גורם סיכון.

9. בשל כל האמור המליץ שירות המבחן כי יוטל על הנאשם עונש חינוכי שיקומי בדמות שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות, שמחד ימחיש לנאשם את חומרת העבירה שביצע, ומאידך יאפשר לו להמשיך בעבודתו ובתפקודו. שירות המבחן המליץ להימנע מענישה של שלילת רישיון לתקופה ממושכת, שעלולה לפגוע באופן מוחשי בעבודתו ובפרנסתו של הנאשם. בנוסף המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן לתקופה של שנה, שבה ישולב הנאשם בקבוצה טיפולית שיהווה גורם מציב גבולות להתנהגות נורמטיבית.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

10. הנאשם נמצא כשיר עם מגבלות לריצוי עבודות שירות.

הראיות והטענות לעונש

11. המאשימה הגישה את הרישום התעבורתי של הנאשם (ת/1) וכן תיק רפואי הכולל מסמכים הקשורים לפגיעותיו של המעורב ובכלל זה מסמכים מתביעת הפיצויים שהוגשה נגד חברת הביטוח לרבות חוות דעת של רופא מומחה לעניין אחוזי הנכות שנקבעו לו. כמו כן העידו המעורב מר שגיא פלג ואמו הגב' אורית פלג.

12. הנאשם הגיש פסק דין שניתן נגד נפגע העבירה באירוע בו הוא פגע מאחור ברכב שעמד לפניו (נ/2), כתב אישום שהוגש נגד נפגע העבירה בגין תאונת דרכים בה פגע עם קטנוע בהולכת רגל על מעבר חצייה (נ/3) ועדותו של העד לתאונה (נ/4). כמו כן העיד מנהלו של הנאשם בעיריית ירושלים מר פרי נאור.

טיעוני המאשימה לעונש

13. ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם אמנם הודה בכתב אישום אך הוא לא עשה זאת בהזדמנות הראשונה, אלא לאחר שכפר במיוחס לו ולכן יש לתת לך ביטוי בקביעת העונש.

ב"כ המאשימה טענה כי על פי תיקון 113 לחוק העונשין בקביעת העונש הראוי על בית המשפט להתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, באינטרס הציבורי שנפגע ובמתחם הענישה הנוהג. לטענתה הערך החברתי בו פגע הנאשם, בעבירות המיוחסות לו וברמת הרשלנות המיוחסת לו הוא שלום הציבור ומשתמשי הדרך. לטענתה יש לקחת בחשבון כי כתוצאה מרשלנותו של הנאשם וחוסר תשומת ליבו לכביש, נגרמה תאונה שרק בנס לא הסתיימה בתוצאות קשות יותר או בתאונה קטלנית.

14. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, טענה ב"כ המאשימה כי מדובר בנסיבות חמורות וברף הרשלנות גבוה. הנאשם פגע בנהג המעורב, שהיה אז בן 19 בלבד וכתוצאה מהתאונה נגרמו לו חבלות קשות, הוא אושפז, עבר ניתוח בהרדמה ונאלץ ללכת עם סד לגב לתקופה של 8 חודשים. לטענתה המעורב עדיין עובר טיפולי פיזיותרפיה ביד שנפגעה שהיא ידו הדומיננטית, הוא לא גויס לצה"ל ותוצאות התאונה פגעו קשות באורח חייו וחיי ומשפחתו.

15. לטענת ב"כ המאשימה מתחם הענישה נקבע על פי מידת הרשלנות המיוחסת לנאשם וחומרת הפגיעות שנגרמו למעורבים בתאונה. לטענתה יש למקם את הנאשם ברף הבינוני - גבוה של מתחם הענישה וזאת נוכח נסיבות התאונה ובהתחשב בחבלות הקשות, שהשאירו את חותמן והשפיעו על אורח חייו של נפגע העבירה ומשפחתו.

16. לצורך קביעת מתחם הענישה והעונש ההולם לנאשם הפנתה ב"כ המאשימה למספר פסקי דין אליהם אתייחס בהמשך.

17. לעניין התסקיר, טענה ב"כ המאשימה כי על אף שקצין המבחן המליץ על ביצוע צו של"צ הוא הוסיף כי נסיבות חייו של הנאשם מהוות גורמי סיכון להישנות עבירות חוזרות בעתיד. לעניין זה היא הפנתה לרע"פ 2208-16 גוהר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 17.05.16) שם נקבע כי תסקיר שירות המבחן משמש כלי עזר חשוב ומסייע לבית המשפט לעמוד על הנסיבות האישיות של הנאשם וסיכויי שיקומו אולם, הוא איננו מחייב את בית המשפט אשר שוקל שיקולים רחבים יותר.

18. לטענת ב"כ מאשימה כי יש מקום להחמיר עם הנאשם ולקבוע כי יוטלו עליו העונשים הבאים : 6 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שרות, מאסר על תנאי שבעה חודשים למשך שלוש שנים על גרימת תאונת דרכים של נהיגה בקלות ראש עם גרימת חבלות של ממש ועל נהיגה בזמן פסילה, פסילה לתקופה שלא תפחת מ - 3 שנים, פסילה על

תנאי של 8 חודשים למשך שלוש שנים , קנס מרתיע ופיצוי לנפגע העבירה .

עדות הגב' אורית פלג, אמו של המעורב נפגע העבירה

19. אמו של נפגע העבירה תיארה את התאונה, את המפגש הראשון שלה עם בנה בחדר המיון, שם לטענתה התמוטטה. האם ספרה כי לאחר שבנה שב מבית החולים היא נאלצה לעזוב את מקום עבודתה שכן הוא נזקק לסיוע צמוד וסבל כאבים קשים. לטענתה בנה נזקק לסיוע בפעולות היום יום במשך 8 חודשים. לדבריה בנה לא יכול היה לצאת מהבית, וגם רצונו להתגייס לשירות קרבי בצה"ל לא מומש, לאור הנכות הגבוהה שנקבעה לו כתוצאה ממנה הוא קיבל פטור רפואי משירות בצה"ל. לדבריה בנה ממשיך לקבל טיפולים אורתופדיים ופסיכולוגיים ואינו יכול לסייע בפרנסת המשפחה.

20. לטענתה, העובדה שהנאשם לא מיהר להודות באחריותו לתאונה פגעה במשפחה גם במישור האזרחי, שכן לטענתה, ההחלטה בעניין הפיצויים שהגיעו לבנה בשל התאונה התעכבה למשך כשנה וחצי . האם בקשה להחמיר בעונשו של הנאשם, ולהטיל עליו עונש מרתיע.

עדות מר שגיא פלג, המעורב, נפגע העבירה

21. המעורב סיפר כי הוא חווה טראומה ומאז התאונה הוא מתקשה לישון, הוא סובל כאבים נמשכים בגבו, הוא מוגבל בתנועותיו ונאלץ לצרוך תרופות כדי להירגע. לדבריו הוא רצה להיות חייל קרבי אך בגלל התאונה הוא לא הצליח בכך. לאחר התאונה הוא הוזמן לקב"ן שעל פי המסמכים הרפואיים החליט שהוא לא מתאים לשירות צבאי, ואף לא ניתנה לו אפשרות להתנדב לתפקיד עורפי בגלל הפרופיל הנמוך, שנקבע לו.

טעוני הנאשם לעונש

22. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם קיבל אחריות ומצטער צר רב על הפגיעה במעורב ויש להתחשב בכך שהודה וחסך בזמן שיפוטי. לטענתו הוא לא היה מודע לכך שעבר ברמזור אדום ובחר לקבל את העדות של עד הראייה שהיה ברכב מאחוריו בעת האירוע. לטענתו גם משטרת ישראל שבחנה את האירוע לא מצאה כי הנאשם מסוכן ולכן הוא לא נפסל מנהלית מלנהוג וגם שרות המבחן התרשם כי לא קיימת מסוכנות מהנאשם. ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר ממנו עולה כי העבירה לא מאפיינת את דפוסי הנהיגה ואת העמדות של הנאשם לגבי נהיגה וכי הנאשם לא מחזיק בדפוסי נהיגה בעייתיים, לקח אחריות על מעשיו, גילה אמפטיה כלפי הנפגע , וחש קושי עם עצם הפגיעה.

23. אשר לעברו התעבורתי, טען ב"כ הנאשם כי חלק מהעבירות ישנות וכלל העבירות אינן חמורות. לטענתו הוא נפגע בתאונת דרכים בשנת 2016 ולכן הוא מבין את הנסיבות של תאונה זו.

24. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בנסיבות חייו הקשות של הנאשם המפורטות בתסקיר, בכך שאין לו משענת

כלכלית ובכך ששלילת רישיונו עלולה לדרדר אותו לאורח חיים הישרדותי.

25. לצורך קביעת מידת הרשלנות שיש לייחס לנאשם והעונש המתאים הפנה ב"כ הנאשם למספר פסקי הדין אליהם אתייחס בהמשך.

26. ב"כ הנאשם טען כי הרשלנות של הנאשם בתאונה היא רשלנות רגעית, לא אופיינית, וכי זו תאונה שיכולה להיגרם על ידי אנשים נורמטיביים והיא אינה מעידה על סגנון הנהיגה של הנאשם. לטענתו על בית המשפט להתייחס לקולה לעובדה שהנפגע עומד על רגליו והנאשם מעוניין לפצות אותו כפי שיוחלט. אשר על כן ובשל העובדה כי הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה כ-40 שנים עתר ב"כ הנאשם לעונש פסילה שקרוב לפסילת המינימום ועונש של "צ, בין היתר, על מנת לאפשר לנאשם לשמור על מקום עבודתו.

עדות מר פרי נאור מנהלו של הנאשם

27. מר נאור סיפר כי משנת 2016 עובד הנאשם כנהג בעיריית ירושלים וזאת כיון שפציעתו בתאונת דרכים קודמת לא אפשרה לו לחזור לתפקידו הקודם. לדבריו מדובר בעובד טוב ונאמן שמאז לא עבר עבירות תנועה. לדבריו מצבו הכלכלי של הנאשם אינו טוב, הוא גרוש ומשלם מזונות עבור ילדיו ויש לו הוצאות נוספות ובהן תשלום דמי שכירות ושאר הוצאות נלוות ואף יש לו חובות עבר, בהם הוא מסייע לו כמידת יכולתו. לדבריו עיריית ירושלים נמצאת בתהליכי הפרטה נרחבים שמסגרתם מפותרים עובדים שאינם יעילים למערכת ואם יישלל רישיונו של הנאשם או אם יבצע עבודות שרות על חשבון זמן העבודה ייאלצו לפטרו ולו לא תהיה כל דרך לעזור לו.

דברי הנאשם

28. הנאשם הביע חרטה בפני נפגע העבירה, אמפטיה לכאבו וציין כי הוא שמח שניתנה לו האפשרות לעשות זאת בפניו. לדבריו הוא התבלבל אך לא עזב את המקום, על אף שאיימו להכות אותו והמתין עד שראה שמטפלים בנפגע. לדבריו בכל שנות נהיגתו הוא לא היה בבית המשפט וגם במקרה זה לא הכחיש את ביצוע העבירה אלא היה בהלם וישב בשתיקה לאורך כל הדיונים. לדבריו הוא אדם טוב שכל רצונו לעזור לאנשים.

טענות הצדדים לעניין צדק מאחה

טענות ב"כ הנאשם

29. לאחר שמיעת הטיעוני לעונש הגיש ב"כ הנאשם בקשה בכתב במסגרתה ביקש להפנות את הנאשם להליך של צדק מאחה. לטענתו, יש בכוחו של הליך זה לסייע לשני הצדדים להמשיך הלאה בחייהם, לשכך כעסים ולהקטין פערים הנובעים מאי הבנה בעיקר נוכח העובדה שנפגע עבירה צעיר.

טענות ב"כ המאשימה

30. ב"כ המאשימה התנגדה לבקשה. לטענה הליך זה אינו מוסדר בתחום דיני התעבורה וכמו כן השתתפות הנאשם בהליך מותנית בהסכמת נפגע העבירה. על פי בדיקתה נפגע העבירה אינו מעוניין להשתתף בהליך, בין היתר, נוכח התוצאות הקשות של התאונה על חייו ועל בני משפחתו.

חומרת העבירה ומתחם הענישה

31. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") הכלל המנחה הינו, הלימה בין חומרת המעשה לבין העונש, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוען של העבירות ובמידת הפגיעה בהם. בקביעת מתחם הענישה ההולם יש להתחשב לא רק בסוג העבירות ובמדיניות הענישה הנוהגת בהם אלא גם בנסיבות ביצוען ובמידת האשם של הנאשם בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה (ע"פ 1127/13 עמנואל גברזגי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 15.1.2014)).

32. הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה מהעבירות בהן הורשע הנאשם הוא הגנה על שלמות הגוף של משתמשי הדרך. בנהיגתו לא נתן הנאשם תשומת לב מספיקה למצב התנועה בכביש ולתנאי הדרך תוך שהוא החל בנסיעה כאינו מציית לרמזור שדלק באור אדום כאשר למשתמשי דרך אחרים ובכללם נפגע העבירה הייתה זכות קדימה בכניסה לצומת. בכך העמיד הנאשם את ציבור משתמשי הדרך בסכנה שהתממשה וגרמה לתאונות דרכים בה נפגע אדם. ברע"פ 2996/13 נייאזוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 13.08.14) נקבע בין היתר:

"החובה לשמור על חוקי התנועה היא בחינת "ונשמרתם מאד לנפשותיכם" (דברים ד', ט"ו), שמירה לא רק על חייו של אדם עצמו אלא גם על חיי הזולת"

33. ברע"פ 2564/12 בעניין קרני, אליו הפנתה גם המאשימה עמד בית המשפט העליון על חשיבות ענישה מרתיעה בתאונות דרכים בהן נגרמות חבלות ופציעות חמורות:

"תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נגד תאונות הדרכים (ראו: ע"פ 2247/10 ימיני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 12.1.2011); ע"פ 5167/05 מג'דוב נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 10.10.2005)). לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

ברע"פ קרני, חיווה בית המשפט העליון דעתו כי גם במקרים בהם נחבל אדם בתאונות דרכים ולא רק במקרה של קורבנות בנפש יש מקום לענישה של מאסר בפועל, כדברי כב' השופט (בדימ') נאור :

"בבואנו לקבוע את העונש הראוי, אין בידינו לקבל את טענותיו של בא כוח המבקש, עליהן חזר אף בטענותיו על פה, כי העבירות שבוצעו אינן מצדיקות עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נגד תאונות

הדרכים (ראו: ע"פ 2247/10 ימיני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 12.1.2011); ע"פ 5167/05 מג'דוב נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 10.10.2005)). לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

34. בקביעת מתחם הענישה ההולם יש לבחון שני היבטים. ההיבט הראשון הוא מידת הרשלנות שיש לייחס לנאשם. בקביעת הרשלנות יש לבחון האם מדובר ברשלנות רגעית או רשלנות נמשכת, האם התלוו לרשלנות עבירות תעבורה נוספות והאם ישנו אשם תורם של צד ג'. ההיבט השני הוא המסוכנות הנלמדת ממידת הפגיעה באינטרס הציבורי ושמירה על שלום הציבור הנגזרת מחומרת הפגיעה שנגרמה לנפגע בתאונה.

רמת הרשלנות

35. על פי הודאתו של הנאשם, הוא עמד עם רכבו בצומת כאשר ברמזורים דלק האור האדום, אך התבלבל בין המופעים ברמזורים השונים והחל בנסיעה לאחר שטעה לחשוב כי הרמזור שהתחלף לירוק היה בכיוון נסיעתו. כך גם עולה מעדותו של עד הראייה (נ/4).

בעפ"ג (ת"א) 26904-04-14 זוהר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 2.07.14) (להלן- "פסק דין זוהר") נדון ערעורו של נאשם שנהג בשעת לילה בנתיב הימני מבין שלושה וסטה לפתע לעבר השול ופגע ברכב שעמד בעומק השול ובנהג שהיה מחוץ לרכב, לבש אפוד זוהר והחליף צמיד עקב תקר בגלגל. ערכאת הערעור קבעה כי מדובר ברשלנות חמורה.

בפסק דינו נדרש לפרשנות המונח "רשלנות רגעית" שאף התקבלה על-ידי בית המשפט העליון:

"תאונות דרכים טיבן וטבען שהן נגרמות במשך שניות ספורות ולא מעבר לכך. כיוון שכך הביטוי רשלנות רגעית גם אם הוא נכון לעניין ממד הזמן שמדובר בו, איננו תוחם את גבולותיה של היקף הרשלנות ואיננו מצביע על כך שמדובר ברשלנות קלה".

בעפ"ת 9298-02-15 קטנוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 12.02.15), קבע בית המשפט, כי את ההחלטה אם להשית על הנאשם מאסר ממש או מאסר בעבודות שירות נקבע יש לבסס על פי רמת הרשלנות של הנאשם. בית המשפט ביצע הבחנה בין מקרה של הסח דעת רגעי לבין מקרה של רשלנות רבתי כדוגמת חציית צומת ברמזור אדום שהינה רשלנות נמשכת ומגלמת אף רשלנות גבוהה.

36. במקרה שבפני איני מקבלת את טענת ב"כ הנאשם כי מדובר ברשלנות רגעית אם כי נסיבות התאונה מעידות על בלבול והיסח דעת.

בעפ"ת (מחוזי י-ם) 45756-08-16 מדינת ישראל נ' יורם אחרק (פורסם בנבו 16.08.17) נדונה תאונת דרכים קטלנית, בה קופחו חייו של רוכב קטנוע אשר נפגע מן האוטובוס בו נהג הנאשם, ואשר סטה ממסלולו. עם זאת, על פי כתב האישום, קודם לכניסתו לכביש, עצר הנאשם בקו עצירה בטרם ביצע את הפניה, הוא הבחין כי נתיב הנסיעה הנגדי אינו פנוי והמתין. לאחר זמן קצר החל לחצות את נתיב הנסיעה הנגדי, בנסיעה איטית במהירות של 10 קמ"ש. נקבע כי

מדובר בטעות בשיקול הדעת, בהערכה רשלנית ושגויה בנוגע לאפשרות לחצות את נתיב הנסיעה הנגדי, זאת כאשר שדה הראיה של המשיב היה פתוח, והיה עליו להמתין עד שדרכו תתפנה. בית המשפט קבע כי ללא ספק מדובר בנהיגה רשלנית, אשר גרמה למותו של המנוח. עם זאת, נקבע כי מידת הרשלנות במקרה זה נמוכה יחסית.

בע"פ 8191/08 עאוני גבארה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 24.05.10) חצה המערער צומת באור אדום ועל כך קבע בית המשפט:

"בהיכנסו לצומת באור אדום במהירות בה נהג, נטל המערער סיכון מודע לכך שמעשהו עלול להסתיים בתוצאה קטלנית. למרבה הצער והיגון, הסיכון אכן התממש, ובצידו טרגדיה משפחתית קשה וכואבת. התנהגותו הפזיזה של המערער גדעה את חייהם של זוג הורים צעירים באיבם, והותירה את שלשת ילדיהם הקטינים יתומים מאב ואם, פצועים בגוף ומצולקים בנפש, פגיעות אשר ספק אם בידי חלוף הזמן לרפא. בחירתו של המערער להתעלם מחוקי התנועה תוך נטילת הסיכון העצום הטמון במעשהו, כל זאת במטרה "להרוויח" שניות ספורות, משקפת במדויק את הלך הרוח הפושה במחוזותינו כנגד רע מזה שנים, הלך רוח אשר הדעת אינה סובלת ואשר יש להילחם בו מלחמת חורמה".

37. נסיבות התאונה במקרה שבפני שונות. הן על פי עדותו של עד הראיה (נ/4) שעמד עם רכבו מאחורי רכב הנאשם והן על פי דברי הנאשם, הוא עמד ברמזור האדום והיה בעצירה מלאה. רק כשאחד הרמזורים התחלף לירוק הוא החל בנסיעה שמאלה. למרבה הצער הוא טעה שכן, הרמזור לכיוון הפניה שמאלה נותר עדיין אדום וכך ארעה התאונה. מדובר בתאונה שארעה עקב בלבול שלא התרחשה עקב נטילת סיכון ולא התלוו אליה עבירות תעבורה נוספות.

נוכח הנסיבות המתוארות מצאתי כי מדובר ברשלנות ברמה נמוכה עד בינונית.

מידת המסוכנות

38. כתוצאה מהתאונה נחבל המעורב חבלות של ממש ונגרמו לו שברים בחוליות L1-L5, הוא עבר ניתוח בהרדמה מלאה ובוצע לו הליך של ORIF עם פיוז'ן של סקפואיד לונייס עם BG מהרדיוס. נתפר לו חתך של 2 ס"מ בסנטר בהרדמה מקומית והוא אושפז למשך ארבעה ימים.

על פי חוות דעת של מומחה שמונה על ידי בית המשפט בתביעה הנזיקית שהגיש נפגע המעורב נגד חברת הביטוח נקבעו לו 19% נכות 10% בגין הצלקת שנותרה לו והשאר בגלל השפעה קלה על כושר התנועה. לא הוצגו אסמכתאות לסיבת אי גיוסו של המעורב לצה"ל והקשר שלה לתאונת הדרכים.

39. עברו התעבורתי של הנאשם אינו מכביד ואינו מעיד על דפוס נהיגה מסוכן. מסקנה זו עולה גם מתסקיר שירות המבחן.

נוכח האמור אני קובעת כי מידת המסוכנות של הנאשם, היא מעט מעל נמוכה.

מתחם הענישה

40. בת"ד (י-ם) 3081-08-15 **מדינת ישראל נ' ברדוגו**, מיום 2.4.17, הורשעה נאשמת בעבירות של התנהגות הגורמת נזק, נהיגה בקלות ראש, גרימת חבלה של ממש ואי מתן זכות קדימה בפנייה שמאלה. הנאשמת פגעה ברוכב אופנוע שנסע בנתיב הנגדי. כתוצאה מהתאונה נחבל רוכב האופנוע ונגרמו לו שברים שהצריכו ניתוח. לאחר התאונה השתפר מצבו של רוכב האופנוע באופן ניכר וטרם נקבעו לו אחוזי נכות. בית המשפט קבע כי כיוון שהנפגע שב לתפקוד מלא, לנוכח העדר עבר פלילי או תעבורתי לנאשמת ומכוח עקרון ההדרגתיות בענישה אין מקום להטיל על הנאשמת מאסר בפועל. על הנאשמת הושתו צו של"צ בהיקף של 90 שעות, פסילה למשך 10 חודשים, קנס בסך 1,000 ₪, התחייבות, פסילה על תנאי וצו מבחן למשך שנה.

בת"ד (פ"ת) 3457-07-12 **מדינת ישראל נ' ליבוביץ**, מיום 28.2.17, הורשע נאשם בעבירות של אי מתן זכות קדימה להולך רגל במעבר חצייה, נהיגה בקלות ראש וגרימת חבלה של ממש. כתוצאה מהתאונה נחבל קשה הולך הרגל, נגרמו לו שברים מרובים בפנים שגרמו לשיתוק, שברים בצלעות, ברגליים ובעמוד השדרה והוא עבר מספר ניתוחים. הולך הרגל נותר נכה עם בעיות פיזיות ונפשיות ונקבעו לו אובדן כושר השתכרות בשיעור של 100% לצמיתות ונכות רפואית בשיעור של 91%. לנאשם עבר תעבורתי מקל. על הנאשם הושתו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, 24 חודשי פסילה בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס.

בת"ד (י-ם) 3617-07-14 **מדינת ישראל נ' בן חמו**, מיום 14.12.16, הורשע נאשם בגרימת תאונת דרכים וחבלה של ממש. הנאשם נסע עם רכבו לאחור ופגע בהולכת רגל שעמדה על המדרכה ופצע אותה קשות. התסקיר בעניינו של הנאשם שהיה בעת התאונה כבן 18 חיובי ועברו נקי. על הנאשם נגזרו מאסר בעבודות שירות למשך 21 יום, פסילה למשך 11 חודשים, פסילה על תנאי, מאסר על תנאי וקנס.

בת"ד (ת"א) 1990-08-13 **מדינת ישראל נ' ויצמן**, מיום 13.4.15, שהוגש על-ידי ב"כ הנאשם, הורשע נאשם בגרימת תאונת דרכים בעבירות של גרימת חבלה של ממש ואי ציות לרמזור אדום. הנאשם פגע ברוכב אופנוע גרם לו חבלה קשה, הוא נזקק לניתוחים ולשיקום ועדיין נמצא בשיקום. לנאשם עבר תעבורתי מכביד. על הנאשם הושתו 60 ימי מאסר בעבודות שירות, פסילה למשך 20 חודשים, פסילה על תנאי ומאסר על תנאי.

בת"ד 11372-01-21 **מדינת ישראל נ' מלכי** (לא פורסם), אליו הפנה ב"כ הנאשם, נקבע כי פסק דין לא משקף את הפגיעה בנפגע העבירה, אך משקף את הרשלנות. גם במקרה זה, הנאשם עצר והתבלבל ברמזור. בית משפט בהסכמה של המאשימה מאזן את פסילת המינימום עם של"צ נמוך. נטען כי נסיבות הרשלנות דומות לנסיבות הרשלנות המיוחסת לנאשם.

בת"ד 11490-01-18 **מדינת ישראל נ' שוקירי** (לא פורסם) מיום 23.2.2020 אליו הפנה ב"כ הנאשם הורשע הנאשם באי ציות לאור אדום ואי שמירת רווח. הנאשם פגע בהולכי רגל במעבר חצייה וגרם לנפגע שברים בחוליות. בית משפט גזר על הנאשם 4 וחצי חודשי פסילה וצו של"צ.

בעפ"ת 24519-02-15 מוטולה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 12.03.15) אליו הפנה ב"כ הנאשם הורשע הנאשם בעבירות של אי ציות לתמרור עצור וגרימת חבלה של ממש. המעורב, רוכב אופנוע נפצע קשה, איבד את רגלו, שנכרתה מעל הברך, ונגרמו לו שברים נוספים. בית המשפט גזר על המערער מאסר בעבודות שירות, פסילה בת 11 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. בערעור בוטל רכיב המאסר, ולצד הנזק הכבד צוין ותק נהיגתו כשעברו יחסית דל נקבע כי הנאשם נהג באופן רשלני.

פל"א 5289-06-14 מדינת ישראל נ' פרלמוטר (פורסם בנבו 14.07.15) אליו הפנה ב"כ הנאשם שם הורשעה הנאשמת בעבירה של אי מתן זכות קדימה. הנאשמת חסמה נהג אופנוע וגרמה לו לחבלות של ממש אך מצבו טרם שב לקדמותו. בית משפט הדגיש כי זהו אירוע ראשון מסוג זה של הנאשמת ועברה תעבורתי התיישן. בית המשפט גזר על הנאשמת פסילה של 4 חודשים ועונשים מותנים.

ת"ד 4005-08-19 מדינת ישראל נ' כליל החורש (פורסם בנבו 2.06.20) שוטר ביצע פניית פרסה עם שדה ראייה של 120 מטר, פגע ברוכב אופנוע. רוכב האופנוע נחבל חבלות של ממש בדמות שברים בצלעות והוא אושפז למשך שבוע ימים. בית משפט קובע העדר מסוכנות ממשית לעתיד ומטיל פסילה של 3 חודשים כאשר לאחר 30 ימים אושר לנאשם לנהוג ברכב משטרתי.

ת"ד 9727-06-18 מדינת ישראל נ' עזרא (פורסם בנבו 20.10.21) אליו הפנה ב"כ הנאשם הורשע הנאשם נהג משאית באי ציות לאור אדום. נקבעה רמת רשלנות גבוהה ונגרמו חבלות קשות לרוכב האופנוע. עברו של הנאשם לא היה מכביד, אך הייתה עבירה קודמת של אי ציות לרמזור אדום. בית משפט גזר על הנאשם 11 חודשי פסילה ושל"צ בהיקף של 300 שעות.

ת"ד 1415-08-18 מדינת ישראל נ' מאיר (פורסם בנבו 19.02.20) אליו הפנה ב"כ הנאשם, שם הורשע הנאשם בכניסה לצומת לאחר שלא ציית לתמרור מתן זכות קדימה ועקב כך הוא פגע ברוכב קטנוע. כתוצאה מהתאונה נגרמו לנפגע העבירה שברים בחוליות. הנאשם עמד בסכנת פיטורים. בית משפט נתן משקל לעובדה כי הנאשם לא נפסל פסילה מנהלית מלנהוג. בית המשפט הטיל עונש של פסילת מינימום, קנס והתחייבות.

עפ"ת 6671-07-15 אליאב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 16.07.15) אליו הפנה ב"כ הנאשם שם נסע הנאשם באיטיות לאחור, פגע בהולכת רגל על מעבר חציה וגרם לשבר ברגלה. עברו התעבורתי של הנאשם לא היה מכביד בית משפט הקל בעונש והעמידו על פסילת המינימום.

ת"ד 11759-01-20 מדינת ישראל נ' שטיינברג (לא פורסם) אליו הפנה ב"כ הנאשם. הנאשמת לא צייתה לתמרור ביציאה מחניון, פגעה ברוכב קטנוע. לרוכב הקטנוע נגרמו חבלות ושבר בשורש כף היד. בית המשפט גזר על הנאשמת פסילה מלהחזיק רישיון למשך חודשיים, 100 שעות של"צ ופסילה על תנאי.

41. בפסקי הדין אליהם הפנתה מאשימה נסיבות התאונות חמורות הרבה יותר במקרה שבפני והן מגלמות רשלנות גבוהה וגרימת פגיעות קשות מאד למעורבים. ברע"פ 2564-12 יחיאל קרני לא ציית הנאשם לרמזור אדום והפגיעות

במעורבים הגיעו על פי המתואר כקרוכות לקיפוח חיים. ברע"פ 8588/16 בענין משה נקבע כי הנאשם נסע במהירות גבוהה ולכן גם מידת רשלנותו הייתה גבוהה.

42. מהמקובץ עולה, כי מתחם הענישה בתאונת הדרכים בה הורשע הנאשם נע בין של"צ למאסר קצר בעבודות שירות, פסילה של מספר חודשים ברף התחתון ועד לפסילה 20 חודשים מאסר על תנאי, פיצוי לנפגע העבירה וקנס.

העונש המתאים לנאשם

43. קביעת העונש בתוך המתחם הינה לפי מידת הרשלנות והעבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום ולפי חומרת הפגיעה במעורבים ומצבם לאורך זמן, וכן בהתחשב בנסיבותיו של הנאשם ועברו. (ראו למשל: את דברי כב' השופט האוזרמן בת"ד (ת"א) 188-11-14 **מדינת ישראל נ' אסעד** (פורסם בנבו 5.03.15)).

44. לעולם הענישה היא אינדיבידואלית, הבוחנת את מצבו של הנאשם על רקע מכלול נסיבות האירוע (ראו למשל בע"פ 433/89 אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170).

לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 שומה על בית המשפט להניח לצד מתחם הענישה המקובל את המקרה האינדיבידואלי שבפניו ולשקול מה יהיה העונש המתאים ואיזה שיקול הינו המרכזי וזאת בהתאם לנסיבותיו האישיות של הנאשם, עברו ונסיבות ביצוע העבירה. כך גם קבע המחוקק, אפשרות לחרוג ממתחם הענישה כשישנה אינדיקציה שיקומית.

45. לנסיבותיו האישיות של הנאשם יינתן משקל מסוים אך לא מכריע, בשל העובדה שרוב הנאשמים בעבירות אלו הם נורמטיביים שישנה סבירות גבוהה כי חרב עולמם ביום גרימת התאונה. כך שלעולם יהיו נסיבות הנאשם ייחודיות.

46. עם זאת יודגש כי כבכל גזר דין אחר אין לפסוח על בדיקה אינדיבידואלית של הנסיבות לגבי הנאשם, שכן הענישה לעולם תיבדק לכל מקרה לפי נסיבותיו. [ראו תפ(חי) 43073-11-13 מדינת ישראל נ' זובידאת, לא פורסם (מיום 14.9.16)].

47. לאחר ששמעתי את נפגע העבירה ואת אימו במסגרת הטיעונים לעונש ונוכח התנגדותו לשתף פעולה בהליך של צדק מאחה איני סבורה כי תהיה בהליך תועלת לצדדים ועל כן לא מצאתי כי יש להפנות הצדדים להליך זה.

48. מצאתי למקם את הנאשם מעט מעל הרף הנמוך של מתחם הענישה. הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 1986 ולחובתו 19 עבירות, שרובן עבירות ברירת משפט ישנות. בעשור האחרון צבר הנאשם שלוש עבירות מסוג ברירת משפט בלבד, כך שעברו התעבורתי אינו מכביד, ומעיד על רמת מסוכנות נמוכה.

49. על המסוכנות הנמוכה של הנאשם ניתן ללמוד גם מתסקיר שירות המבחן על פיו לנאשם מערכת ערכים נורמטיבית ותקינה, הוא אינו מחזיק בדפוסי נהיגה בעייתיים, לוקח אחריות על מעשיו ובעל רצון ומוטיבציה להשתלבות טיפולית.

50. בקביעת העונש ההולם לנאשם לקחתי בחשבון את גילו של הנאשם, את עברו התעבורתי שאינו מכביד את נכונותו של הנאשם לעבור הליך שיקום, את מידת מסוכנותו ומידת הפגיעה בערכים המוגנים. כמו כן לקחתי בחשבון את המלצת שירות המבחן בנוגע לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולהשפעה שעשויה להיות לענישה מחמירה על הנאשם והמשך תפקודו התקין העולה בקנה אחד גם עם עדותו של מנהלו של הנאשם. נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם לא הושת קנס.

51. לחומרה לקחתי בחשבון את תוצאותיה של התאונה בה נחבל המעורב חבלות של ממש ואת השפעתם עליו.

52. לקולה לקחתי בחשבון את עברו התעבורתי המקל של הנאשם, את נסיבותיו האישיות, את הודאתו, שחסכה זמן שיפוטי יקר, את הבעת החרטה ואת הרצון שהביע להשתקם.

53. לפיכך, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, אם יעבור על הוראות סעיף 67 לפקודת התעבורה תשכ"א-1961, שעניינם נהיגה בפסילת רישיון או תאונת דרכים שגרמה חבלה של ממש תוך נהיגה בקלות ראש.

2. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים.

הנאשם יפקיד רישיונו או אישור משרד הרישוי על העדר רישיון, במזכירות בית המשפט, לא יאוחר מיום 1.5.22 .

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

3. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

4. הנאשם יבצע 250 שעות שירות לתועלת הציבור כמוסכם עם שירות המבחן ויחל ביצוע העבודות לא יאוחר מתוך 30 ימים מיום קבלת התוכנית בתיאום עם שירות המבחן.

השירות יוכל לשנות את מקום ביצוע העבודות ללא צורך בהחלטה שיפוטית

היה והנאשם לא יבצע את השעות במלואן, כי אז ייגזר ענשו מחדש.

שירות המבחן יכין לנאשם תכנית של"צ עד ליום 1.6.22.

5. ניתן בזאת צו מבחן לפיו הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום. הנאשם ישולב בכל קבוצה טיפולית לפי שיקול דעת שירות המבחן ויבצע בדיקות לגילוי צריכת סמים ו/או אלכוהול ככל שיידרש ע"י שירות המבחן.

מובהר לנאשם כי אם לא ימלא כנדרש את המוטל עליו, או אם יורשע בעבירה פלילית או בעבירת תעבורה כלשהי, בהיותו חסר רישיון נהיגה, ישוב ביהמ"ש וידון בעונש שיוטל עליו.

6. פיצוי לנפגע העבירה בסך 4,000 ₪ שישולם באמצעות בית המשפט עד ליום 1.5.22.

עמוד 12

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשרות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

31.1.2022